

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز در کتاب سلوک ذیل شخصت امام خمینی (ره) در بخشی در مورد ارتباط وجودی برقرار کردن صحبت فرموده بودید. آیا می‌توانیم اینگونه بگوییم که بطور مثال در مورد تواضع اگر بخواهم تواضع را تعریف کنم یا توضیح دهم همان ارتباط حصولی است اما اگر در ارتباط با دیگران با نفی آنچه از احساس برتری نسبت به دیگران درونمان آید یا.. و با احساس یکی بودن ما با آنها می‌توانیم ارتباط وجودی با نور تواضع برقرار کنیم و با چشیدن شیرینی آن سعی بر شدت بیشتر آن را داشته باشیم. حال در مورد ارتباط وجودی با اشراق امام خمینی (ره) و انقلاب اسلامی ایران که اراده‌ی خداوند بر تغییر مسیر تاریخ در نظر بگیریم اگر بخواهیم ارتباط وجودی برقرار کنیم باید اراده کنیم به غلبه دادن و جایگزینی حکم خدا بر سیاست معطوف به قدرت که به شکل استکبار امروز درآمده و تمام مناسبات اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی برآمده از آن. در اینجا در می‌یابیم که همانطور که تواضع قابل رویت نیست و با مقایسه حالت قبل و بعد می‌توان فهمید روحی دیگر آمده و درون خود حس می‌کنیم پس همانطور هم ما اگر در جهت اراده انقلاب در زندگی روزمره خود در زمینه‌های گوناگون اراده کنیم زمینه‌ای می‌شود تا روح انقلاب را درون خود بیابیم. اگر اینگونه باشد چقدر روح انقلاب نزدیک به ماست و چقدر ما گاهی داریم. انقلاب اسلامی هم مثل روح تواضع موجودی زنده است و شاید اینجاست مصداق آیه شریفه که می‌فرماید آیا صبح نزدیک نیست؟ استاد یک حالتی می‌شود شاید مثل روح تحول خواهی نسبت به وضع موجود. لطفا نظرتان را بفرمایید ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ورود بسیار خوبی به موضوع داشته‌اید. آری! شجاعت همراه با خرد را که در این تاریخ در حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و در کلیت انقلاب دیدیم، کجا و خشونت کور همراه با بی‌خردی که در دشمنان انقلاب مانند صدام و حاکمان آمریکا دیدیم، کجا! ما بالاخره در چنین تاریخی حاضریم و در مقابله با این دوگانگی‌ها باید صرف نظر از ضعف‌های جزئی یک جبهه و خوبی‌های ظاهری جبهه دیگر، کلیت یکی از آنها را انتخاب کنیم و اگر در جبهه حقی که پیش آمده حاضر نشویم، عملاً در جبهه باطل قرار داریم.

با توجه به این‌که هرکس در جان و فطرت خود «فجور» و «تقوای» خود را می‌شناسد؛ انسانی که برای نیکوکاری و راست‌کرداری محتاج دلیل است، شایسته اعتماد نیست زیرا بنا دارد دیگران را فریب دهد و گرنه در درون خود و به صورت فطری می‌تواند «فجور» را از «تقوا» تشخیص دهد.

ما هرگز از حضرت علی «علیه السلام» که «شجاعت» و «خرد» را در مسیر بیداریِ انسانیت به کار بردند، دست برنمی‌داریم، امری که در انقلاب اسلامی ذیل حضور آن حضرت با نظر به سرداران دفاع مقدس، از همان جنس روبه‌رو شدیم. آن حضرت نشان دادند «نجابت»، همراه با رنج، موجب درخشندگی برای انسان می‌شود و انقلاب اسلامی در ذات تاریخی خود چنین حضوری را مدّ نظر می‌آورد تا ما به آینده‌ای که خاص این حضور است، فکر کنیم. حضور نجابت همراه با رنج و شجاعت همراه با حکمت و خرد.

وجدان ما با حضور در تاریخ انقلاب اسلامی، وجدان‌های بیگانه از همدیگر نیست. مهم آن است که در بستر حضور در تاریخ انقلاب اسلامی که اصیل‌ترین نسبت بین انسان‌های این دوران می‌باشد، همدیگر را درک کنیم تا دوستی‌هایی که فوق‌العاده بنیانی است به سراغ ما بیاید، همچنان که آمده است. هرچند دوست‌داشتنِ انسان‌ها، آری گفتن به همه آن‌ها نیست، زیرا همه در نسبت تاریخی یکسانی نیستند. بسیار متفاوت است بین آن‌هایی که نسبت به این تاریخ یا بیگانه‌اند و یا دشمن دارند با آن‌هایی که جایگاه تاریخی این انقلاب را درک می‌کنند و مورد خطاب آن قرار می‌گیرند. موفق باشید